COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(93) 202 def.

Brussel, 9 juni 1993

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. Dit voorstel is opgesteld met het oog op een consolidatie van de bestaande Verordeningen (EEG) nr. 594/91 en (EEG) nr. 3952/92 en de invoering in de Gemeenschap van de beperkingen die noodzakelijk zijn vanwege de in Kopenhagen goedgekeurde wijziging van het Protocol. Dit voorstel vormt eveneens een aanvulling op de reeds bestaande communautaire wetgeving en stelt de terugwinning van stoffen die ozon afbreken overeenkomstig een door de Partijen genomen besluit in bepaalde gevallen verplicht.

2. Verordening (EEG) nr. 594/91 van de Raad van 4 maart 1991 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken[1], zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3952/92[2], houdt kwantitatieve beperkingen in voor de produktie en het verbruik van de chloorfluorkoolstofverbindingen CFK-11, CFK-12, CFK-113, CFK-114 en CFK-115, andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen, halonen, koolstoftetrachloride en 1,1,1-trichloorethaan. Deze verordening is gebaseerd op het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, zoals dit in 1990 in Londen is aangepast en gewijzigd, waarbij de Lid-Staten en de Europese Gemeenschap partij zijn, en zoals dit in 1992 in Kopenhagen is aangepast.

3. De werkgroep voor wetenschappelijke evaluatie van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP) heeft geconstateerd dat het gat in de ozonlaag boven Antarctica in 1991 even diep en uitgestrekt was als in 1987, 1989 en 1990. Voor het eerst is aan de hand van waarnemingen in Antarctica aangetoond dat het verdwijnen van ozon gepaard gaat met een toename van de UV-straling aan de grond. Bovendien wordt de ozonlaag in de stratosfeer sneller aangetast dan verwacht en worden er thans ozonverliezen waargenomen boven dichtbevolkte streken in Europa en Noord-Amerika. Op grond van metingen van de TOMS-spectrometer vanuit de ruimte worden de ozonverliezen tussen 1979 en 1991 op 45° noorderbreedte voor de periode van december tot en met maart geraamd op 5,5 % (tussen 2 % en 8 %) per decennium. Verwacht moet worden dat de hoeveelheid chloor in de stratosfeer zal toenemen van 3,3 ppbv (delen per miljard op volumebasis) thans tot 4,1 ppbv in het jaar 2000. Deze stijging van de chloorconcentratie wordt veroorzaakt door de emissies die voor de ontdekking van het gat in de ozonlaag boven Antarctica hebben plaatsgevonden, en zal zich zelfs voordoen als alle Partijen het Protocol, zoals dit in 1990 is herzien, uitvoeren. Om ervoor te zorgen dat de chloorconcentratie na deze piek weer gaat dalen, en ten einde de milieu-effecten daarvan te beperken zijn strengere en uitgebreidere beperkende maatregelen nodig, die snel kunnen worden uitgevoerd.

4. In het licht van deze wetenschappelijke gegevens hebben de Partijen bij het Protocol in Kopenhagen onder meer besloten de bestaande beperkende maatregelen voor volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen, halonen, koolstoftetrachloride en 1,1,1-trichloorethaan te intensiveren en deze maatregelen uit te breiden tot methylbromide en gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen en chloorfluorkoolwaterstoffen. Al deze stoffen zullen uiterlijk op 1 januari 1996 wereldwijd worden verboden, met uitzondering van de gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen die tijdelijk nodig zijn als vervanging voor de schadelijker stoffen die ozon afbreken, en methylbromide dat nog nader wordt onderzocht.

---

(1) PB L 67 van 14.3.1991, blz. 1.

(2) PB L 405 van 31.12.1992.

5. De bekrachtiging van de in Kopenhagen overeengekomen wijziging van het Protocol en de uitvoering daarvan in de Gemeenschap stroken volledig met het vijfde actieprogramma, waarin wordt benadrukt dat de geleidelijke stopzetting van het gebruik van stoffen die ozon afbreken, nog sneller moet worden uitgevoerd dan op internationaal niveau is overeengekomen(3). Voor volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen, halonen, koolstoftetrachloride en 1,1,1-trichloorethaan wordt de wijziging van Kopenhagen in de Gemeenschap uitgevoerd via Verordening (EEG) nr. 3952/92 van de Raad, waardoor volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen en koolstoftetrachloride één jaar eerder worden geëlimineerd dan in het Protocol was bepaald. Voor de beperkingen ten aanzien van methylbromide, gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen en gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen is een nieuw voorstel van de Commissie voor een verordening nodig, waarin ook de terugwinning van gebruikte stoffen voor recycling of een veilige vernietiging zal worden geregeld.

6. Het ozonafbrekend vermogen (ozone depletion potentials (ODP)) bij gelijkblijvende omstandigheden van de in het Protocol van Montreal genoemde gereguleerde stoffen is aanzienlijk hoewel dit van controlegroep tot controlegroep verschilt en ook binnen de controlegroepen varieert. Zo zien de waarden voor de verschillende stoffen er als volgt uit : CFK's (0,6 - 1,0); halonen (3,0 - 10,0); koolstoftetrachloride (1,1); 1.1.1-trichloorethaan (0,1); methylbromide (0,7); HBFK's (0,1 - 14,0); en HCFK's (0,005 - 0,52).

7. Met het oog op het milieu zijn er dwingende redenen om verder te gaan dan de wijziging van Kopenhagen en binnen de Gemeenschap strengere beperkingen in te voeren ten einde de effecten van de piekconcentraties van chloor te beperken. Tegen de tijd dat er kennis en inzicht is omtrent de exacte effecten van deze ongekende chloorconcentraties, zal het te laat zijn voor wetgeving om de aangerichte schade te beperken. Bovendien zal het, wanneer deze uitzonderlijk hoge chloorconcentraties eenmaal bereikt zijn, nog zeker tien jaar duren voordat zij significant kunnen gaan dalen. De Gemeenschap wordt dan ook minimaal de komende 20 jaar geconfronteerd met een onzekere toekomst.

8. Onlangs heeft de Wereld Meteorologische Organisatie (persbericht nr. 507) van het mondiale ozonwaarnemingssysteem afkomstige gegevens gepubliceerd waaruit blijkt dat de totale ozonwaarde voor de eerste helft van maart 1993 20-25 % lager lagen dan de lange-termijn gemiddelden voor een gebied dat zich uitstrekt van Skandinavië en Midden-Europa tot aan de kusten van de Grote Oceaan in Azië. Gedurende een periode van 14 jaar, van 1979 tot 1993, is de hoeveelheid totale ozon die elke winter tussen 45 °- 65 ° noorderbreedte werd gemeten gestadig afgenomen. In de winter van 1992/93 bedroeg de gemiddelde vermindering meer dan 14 %. Helaas is deze voortdurende en steeds grotere afbraak van de ozonlaag het gevolg van het feit dat wij van meet af aan hebben verzuimd snel op te treden en de CFK's en halonen te beheersen. Toekomstige beheersing van HBFK's, HCFK's en methylbromide, hoe streng dan ook, kunnen de milieu-effecten van de ongekende chloorniveaus in de atmosfeer tegen het jaar 2000 niet meer verminderen.
De in het onderhavige voorstel vastgelegde grenswaarden zullen er echter voor zorgen dat de ozonlaag zo spoedig mogelijk wordt hersteld.

---

(3) COM(92)23 def. deel II van 27.3.1992, blz. 41, 42, 81 en 84.

9. Als de emissie van chloor en broom in de vorm van HCFK's en methylbromide niet snel wordt gereguleerd, zal deze een aanzienlijke bijdrage leveren tot de afbraak van ozon in de komende 20 jaar. Zo is bij voorbeeld de tijdsafhankelijke ODP van HCFK-22 gedurende een periode van vijf jaar bijna 3,5 maal zo groot als de waarde bij status quo (0,19 vergeleken met 0,055). Bovendien heeft methylbromide een hogere tijdsafhankelijke ODP (15,3 in vergelijking met 0,7) dan welke andere gereguleerde stof ook. Op grond van soortgelijke informatie kwam de werkgroep voor wetenschappelijke evaluatie van het UNEP in 1991 tot de raming dat een beperking van de emissie van methylbromide met 10 % zou leiden tot een even sterke daling van de broomconcentratie in de stratosfeer als wanneer het schema voor de geleidelijke eliminatie van CFK's met drie jaar zou worden versneld. Hierbij dient te worden bedacht dat broom bij de afbraak van ozon door chloor een synergistische rol speelt en dat dit effectiever gebeurt, naarmate de chloorconcentraties toenemen.

10. Tenslotte moet de Gemeenschap bij de uitvoering van de wijziging van Kopenhagen een niet al te zachtzinnige aanpak volgen, omdat bij voorzichtige beperkingen voor HCFK's en methylbromide de ozonlaag meer tijd nodig zal hebben voor het herstel naar een "normale" toestand, hetgeen nog meer onzekerheid omtrent de milieu-effecten van de afbraak van de ozonlaag zal opleveren. Bovendien gaat bij voorzichtige beperkingen voor HCFK's en methylbromide de aanzienlijke winst, die bij de versnelling van de beperkende maatregelen en de geleidelijke eliminatie voor CFK's, halonen, koolstoftetrachloride en 1,1,1-trichloorethaan is geboekt, weer gedeeltelijk verloren.

11. De afgelopen vijf jaar is gebleken dat de geleidelijke eliminatie van stoffen die ozon afbreken, zowel binnen de Gemeenschap als wereldwijd, in het algemeen sneller verloopt en voor de economie veel minder kosten oplevert dan verwacht. Anders dan verwacht is de kwaliteit van goederen en diensten op peil gebleven zonder dat de prijzen verhoogd zijn, en in veel gevallen heeft het zoeken naar alternatieven voor stoffen die ozon afbreken, betrekkelijk weinig kosten en in sommige gevallen zelfs winst opgeleverd. Wanneer de regelgeving verandert, houdt dit automatisch in dat ook de kosten in verband met de geleidelijke eliminatie zullen veranderen. Ook al zijn zowel de kosten als de baten moeilijk meetbaar en tot op grote hoogte onzeker, toch is het ook zonder een exacte kwantificering duidelijk dat de kosten van regelgeving door de baten worden gecompenseerd.

12. Aangezien uit nieuwe wetenschappelijke gegevens steeds weer blijkt dat de ozonlaag van de aarde sneller en op grotere schaal wordt aangetast, houdt dit automatisch in dat de preventie van deze milieuschade steeds meer baten oplevert. Daarentegen zijn de economische kosten van de geleidelijke eliminatie van stoffen die ozon afbreken niet even snel gestegen als de baten die van een snel optreden kunnen worden verwacht, hoewel ze scherp zouden kunnen stijgen indien er niet voldoende tijd zou worden gegeven voor de ontwikkeling van vervangingsmiddelen en nieuwe technologie. Ook moet worden bedacht dat wanneer de uitvoering van de wijziging van Kopenhagen van 1992 wordt vertraagd, dit zou leiden tot een daling van de baten die groter zou zijn dan de kostenbesparing die mogelijk zou zijn als men de besluitvorming zou willen onderbouwen met meer kwantitatieve gegevens of een kosten/baten-analyse.

13. Gedetailleerde kwantitatieve gegevens over de voordelen die strengere bepalingen dan in de wijziging van Kopenhagen voor het milieu opleveren, zijn moeilijk te geven. Volgens de ramingen zal een ozonafbraak van 10 % echter wereldwijd leiden tot 1,6-1,8 miljoen extra gevallen van grauwe staar en 0,3 miljoen extra gevallen van non-melanoom-huidkanker (UNEP, Environmental Effects Panel Report, 1991). Daarnaast zal de UVB-straling nadelige gevolgen hebben voor de voedselproduktie en -kwaliteit, de bosbouw en natuurlijke ecosystemen.

14. Het verbruik van HCFK's in de Gemeenschap zal sterk toenemen, tenzij er een regulering voor deze stoffen wordt ingevoerd. In 1989 verbruikte de Europese industrie 1.869 ODP-gewogen ton HCFK's. Drie jaar later, in 1992, was dit cijfer opgelopen tot 3.336 ODP-gewogen ton, een toename van 78 %. Aan de andere kant nam in dezelfde periode het CFK-verbruik met 42 % af van 222.566 tot 129.479 ODP-gewogen ton. Zelfs als er alleen beperkende maatregelen worden ingevoerd, zal dit derhalve voordelen voor de maatschappij en het milieu opleveren. In de Resolutie van Londen van 1990 inzake overgangsstoffen wordt reeds gesproken over de noodzaak van beperkende maatregelen voor HCFK's en bij de aanvaarding van de versnelde schema's voor de geleidelijke eliminatie van CFK's, halonen, koolstoftetrachloride en 1,1,1-trichloorethaan in eerdere verordeningen (594/91/EEG en 3952/92/EEG) werd ervan uitgegaan dat de industrie HCFK's met enige beperkingen zou kunnen gebruiken. In dit voorstel gaat het dan ook vooral om de beperking van het gebruik van HCFK's; de vervangingskosten die de industrie moet maken voor de overschakeling van CFK's naar HCFK's, zijn al in eerdere verordeningen aan de orde geweest.

15. Bij de bepaling van de kwantitatieve grenswaarde voor het verbruik van HCFK's zijn de in de Resolutie van Londen neergelegde beginselen aangehouden. Deze beginselen zijn nu formeel opgenomen in het Protocol krachtens de wijziging van Kopenhagen. Deze houden in dat HCFK's niet moeten worden gebruikt voor toepassingen waarvoor voorheen geen gereguleerde stoffen werden gebruikt of waarvoor milieuvriendelijker alternatieven of technologieën beschikbaar zijn. Deze beperkingen moeten door alle Partijen bij het Protocol worden nageleefd. Binnen de Gemeenschap hebben bij de berekening van de grenswaarden specifiekere overwegingen een rol gespeeld, die typisch zijn voor de Gemeenschap. Zo is bij de bepaling van het berekende niveau van het verbruik van HCFK's gedeeltelijk uitgegaan van het verbruik van CFK's in het basisjaar 1989. In 1989 werd in de Gemeenschap 22 % van de totale hoeveelheid CFK's gebruikt voor spuitbussen. Dit verbruikspatroon verschilt sterk van dat van sommige internationale partners, zoals de Verenigde Staten van Amerika, waar al snel een einde is gemaakt aan het gebruik van CFK's in spuitbussen. Aangezien het niet in het voornemen van de Gemeenschap ligt het gebruik van HCFK's in spuitbussen toe te staan daar dit directe emissies in de atmosfeer tot gevolg heeft en artikel 2 F, lid 7 a t/m c van het Protocol voorschrijft dat HCFK's alleen mogen worden gebruikt wanneer dit absoluut noodzakelijk is, moeten de hoeveelheden die om gegronde redenen in de Gemeenschap worden gebruikt kleiner zijn dan de in Kopenhagen overeengekomen grenswaarde van 3,1 %.

16. Op basis van de door de schuimplastic-, koelapparaten- en oplosmiddelensector verstrekte gegevens werd oorspronkelijk geraamd dat de Europese gebruikersindustrieën 7.352 ODP-gewogen ton HCFK's nodig zouden hebben. Dit ligt rond de grenswaarde van 2,5 % die in 1997 bereikt moet zijn. Door recente technische innovaties zijn er nu echter koelkasten voor huishoudelijk gebruik op de markt waarin propaan/butaan als koelgas wordt gebruikt en die zijn geïsoleerd met van andere koolwaterstoffen vervaardigd schuim. Hierdoor heeft de Europese schuimindustrie de geraamde behoefte aan HCFK's van 4.369 tot 4.001 ODP-gewogen ton kunnen terugbrengen. De voor de koelapparaten- en oplosmiddelensector benodigde hoeveelheden HCFK's worden op respectievelijk 2.420 en 563 ODP-gewogen ton geraamd. De totale geraamde behoefte van de gebruikersindustrieën aan HCFK's moeten naar beneden worden bijgesteld tot 6.984 ODP-gewogen ton hetgeen ongeveer overeenkomt met een grenswaarde van 2,3 %. Op basis van de prognoses van de industrie wordt verwacht dat de 2,3 % grenswaarde in 1997 wordt bereikt en dat 2,5 % zal worden bereikt in 1998 in plaats van 1997.

17. De voor de industrie relevante kosten van gebruiksbeperkingen voor HCFK's, namelijk de kosten van een beperking van het verbruik tot 2,5 %, kunnen niet worden berekend. De grenswaarden zullen rond 1997 worden bereikt en het zal van de vraag op dat moment afhangen in hoeverre de voor HCFK's betaalde prijzen sneller zijn gestegen dan de inflatie. Het is ook zeker niet onwaarschijnlijk dat zich tussen nu en 1997 technologische ontwikkelingen zullen voordoen waardoor deze geraamde behoefte minder wordt, hetgeen een kostenevaluatie nog moeilijker maakt. Bovendien worden deze grenswaarden bereikt via een schema voor geleidelijke eliminatie, dat is gekozen aan de hand van de beste ramingen van het verwachte gebruiksprofiel voor HCFK's. Er worden dan ook geen hogere afschrijvingskosten dan normaal verwacht.

18. In het ontwerp-voorstel komt de kwestie van de overdracht van rechten om HCFK's op de gemeenschappelijke markt te brengen in artikel 4, de leden 8 en 10 aan de orde. Het voorgestelde model is gebaseerd op vroegere verordeningen (3952/92/EEG, 594/91/EEG en 3322/88/EEG). Het systeem wordt nu echter toegepast op een groeiende HCFK-markt in tegenstelling tot een kleiner wordende CFK-markt. Er kan worden verwacht dat er voor dergelijke rechten meer belangstelling is dan voorheen, maar het is moeilijk een billijker verdelingsysteem te ontwerpen dan het systeem dat reeds is beproefd. Statistische gegevens sinds 1989 geven aan dat alle producenten in de Gemeenschap HCFK's verkopen (de periode 1989-1992) en dat het marktaandeel van de betrokkenen momenteel betrekkelijk stabiel is. Er kan echter niet worden uitgesloten dat het aanbod in de toekomst te klein kan zijn aangezien een aantal producenten hun verbruiksrechten niet willen overdragen. Binnen de door het Gemeenschapsrecht voorgeschreven beperkingen zal de Commissie maatregelen nemen om dergelijke tekorten te voorkomen.

19. De kosten en baten die samenhangen met een beperkt gebruiksprofiel voor methylbromide, zijn enigszins anders van aard. Aangezien methylbromide een uiterst hoge tijdsafhankelijke ODP heeft, zijn de voordelen van strategieën voor vervanging of emissiebeperking per kilo groter dan voor HCFK's. Beperking van verliezen door emissie zal ook leiden tot kostenbesparingen voor de gebruikers. In zijn algemeenheid is er veel onzekerheid over de technische aspecten van de wijze waarop het gebruik van methylbromide voor bestaande toepassingen kan worden beperkt en het is derhalve niet mogelijk een gedetailleerde evaluatie van de kosten te geven. De voorgestelde produktie- en verbruiksvermindering van methylbromide van 25 % is progressiever dan een bevriezing krachtens het Protocol maar de vermindering is bescheiden om rekening te houden met deze onzekerheid. In een later stadium kunnen verdere verminderingen worden overwogen op basis van de resultaten van de evaluatieteams van de

UNEP vóór de vergadering van de Partijen bij het Protocol in 1995. Het is duidelijk dat een deel van de voorgestelde vermindering van 25 % kan worden gerealiseerd door vervanging van methylbromide door alternatieven zoals andere chemische pesticiden, biologische bestrijdingsmiddelen, grondsolarisatie, sterilisatie met stoom en veranderingen van landbouwmethoden welke worden beschreven in het Verslag Methylbromidesynthese van de UNEP (1992).

20. Tijdens de bijeenkomst in Kopenhagen konden de Partijen bij het Protocol het niet eens worden over verdergaande maatregelen, aangezien Israël (een belangrijke producent) en de minder ontwikkelde landen niet geneigd waren om methylbromide als gereguleerde stof te accepteren. Nu Kopenhagen voorbij is, hebben de ontwikkelde landen de mogelijkheid om strenger op te treden en moeten zij dit zelfs doen, willen zij de ontwikkelingslanden tijdens de zevende vergadering van de Partijen bij het Protocol in 1995 ertoe overhalen meer te doen. Hierbij dient te worden aangetekend dat de Verenigde Staten van Amerika van plan zijn de geleidelijke stopzetting van de produktie en het verbruik van methylbromide uiterlijk in het jaar 2000 af te ronden.

21. Er moeten communautaire maatregelen worden genomen om de Overeenkomst van Kopenhagen snel ten uitvoer te leggen. De Gemeenschap is een belangrijke partij bij het Protocol en moet derhalve als een goed samenhangend geheel optreden ten opzichte van haar onderhandelingspartners en haar wil tonen de internationale verplichtingen die zij is aangegaan volledig na te komen. Als haar internationale verplichtingen niet in de gehele Gemeenschap worden nagekomen brengt de Gemeenschap haar geloofwaardigheid bij de toekomstige onderhandelingen in gevaar, ook al hebben deze niets te maken met de bescherming van de ozonlaag. Het voorstel is gebaseerd op artikel 130 s omdat het Protocol een milieu-overeenkomst is die de vermindering van de produktie en het verbruik van stoffen die ozon afbreken beoogt. Artikel 113 is daaraan toegevoegd als gezamenlijke juridische basis voor het geval het Protocol van Montreal handelsbepalingen.

22. Voor de indiening van dit voorstel is er formeel en informeel overleg met de industrie geweest. De producenten van stoffen die ozon afbreken gaan er volledig mee akkoord dat deze stoffen zo snel mogelijk en zonder uitzonderingen geleidelijk worden geëlimineerd, maar de industrieën die deze stoffen gebruiken wijzen erop dat gereguleerde stoffen voor bepaalde toepassingen ook na de eliminatie nog nodig zijn. Aan hun wensen zal worden tegemoetgekomen door de recycling van gebruikte stoffen en door de mogelijkheid om voor essentiële toepassingen ook na de eliminatie uitzonderingen toe te staan. Tijdens de tenuitvoerlegging van deze nieuwe verordening zal in overleg met de Lid-Staten binnen het bij artikel 16 van de verordening ingestelde beheerscomité worden vastgesteld voor welke specifieke essentiële toepassingen het gebruik van gereguleerde stoffen voor een vastgestelde periode na de eliminatie mogelijk zal zijn. Hierbij zal rekening worden gehouden met de resultaten van een soortgelijke evaluatie die tegelijkertijd door de technische en economische werkgroep van het UNEP zal worden uitgevoerd.

23. Ongetwijfeld zullen alle OESO-landen het in Kopenhagen herziene Protocol ten uitvoer leggen. Een aantal van onze internationale partners zoals Japan zullen niet verder gaan dan de voorschriften van het Protocol. Andere, met name de Verenigde Staten, zijn bereid meer te doen. In Amerika is voorgesteld de HCFK's met een hoog ODP zoals HCFK 141b voor het jaar 2003 in alle toepassingen geleidelijk te elimineren. Minder krachtige HCFK's zoals HCFK's 22 en 142b zullen vanaf het jaar 2010 in nieuwe apparatuur zijn verboden en alle andere HCFK's zoals 123, 124 en 225 zullen tegen 2020 volledig zijn geëlimineerd waarbij nog slechts 0,5 % voor het jaar 2030 moet worden geëlimineerd. De Verenigde Staten is ook voornemens de produktie en het gebruik van methylbromide voor het jaar 2000 te elimineren. Van de EVA-landen heeft Zweden bekendgemaakt het gebruik van HCFK's in alle toepassingen voor het jaar 2000 te verbieden. Bovendien hebben een aantal Lid-Staten reeds nationale wetgeving vastgesteld of voorgesteld om de ozonlaag effectiever te beschermen. Zo heeft Duitsland het gebruik van HCFK 22 in alle toepassingen voor het jaar 2000 verboden met uitzondering van gesloten koelsystemen. Denemarken is voornemens alle HCFK's geleidelijk te elimineren voor het jaar 2002 en methylbromide voor 1998. De Gemeenschap moet om milieu-, politieke en interne-marktoverwegingen voortvarend optreden bij de beheersing van HCFK's en methylbromide. Dienovereenkomstig wordt voorgesteld de HCFK's voor 2016 te elimineren en de produktie en het verbruik van methylbromide voor 1996 met 25 % te verminderen.

24. De Europese Gemeenschap heeft het Verdrag van Wenen, het Protocol van Montreal en de wijziging van het Protocol van 1990 in Londen bekrachtigd. De bepalingen van deze instrumenten van internationaal recht zijn in de Gemeenschap voornamelijk ten uitvoer gelegd via de Verordeningen (EEG) nr. 3322/88, (EEG) nr. 594/91 en (EEG) nr. 3952/92. Ook voor dit nieuwe voorstel wordt een verordening dan ook het meest effectieve en efficiënte instrument geacht om de bepalingen van de in 1992 in Kopenhagen overeengekomen wijziging van het Protocol ten uitvoer te leggen en de harmonisatie van de bestaande communautaire wetgeving te waarborgen.

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 113 en 130 S,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 594/91 van de Raad van 4 maart 1991 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken(1), bij Verordening (EEG) nr. 3952/92(2) is gewijzigd; dat bij een volgende wijziging het wenselijk is deze verordening in verband met de duidelijkheid opnieuw op te stellen;

Overwegende dat alle Lid-Staten en de Gemeenschap, gezien de verantwoordelijkheden van de Gemeenschap ten aanzien van het milieu en de handel, Partij zijn geworden bij het Verdrag van Wenen ter bescherming van de ozonlaag en het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, zoals dit door de Partijen bij het Protocol tijdens hun tweede vergadering in Londen is gewijzigd;

Overwegende dat is vastgesteld dat de aanhoudende emissie van stoffen die ozon afbreken, op de huidige niveaus zeer schadelijke gevolgen voor de ozonlaag heeft;

---

(1) PB nr. L 67 van 14.3.1991, blz. 1.

(2) PB nr. L 405 van 31.12.1992, blz. 41.

Overwegende dat de Partijen bij het Protocol van Montreal in het licht van recent wetenschappelijk bewijsmateriaal tijdens hun vierde bijeenkomst in Kopenhagen, waarbij de Gemeenschap en de Lid-Staten een leidende rol hebben gespeeld, een tweede wijziging van het Protocol hebben vastgesteld, waarin aanvullende maatregelen ter bescherming van de ozonlaag zijn opgenomen;

Overwegende dat op communautair niveau maatregelen moeten worden genomen om de verplichtingen van de Gemeenschap uit hoofde van het Verdrag van Wenen en van de tweede wijziging van het Protocol na te komen, met name om binnen de Gemeenschap de produktie en het aanbod van methylbromide en gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen en het aanbod en het gebruik van gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen te beperken;

Overwegende dat met name in het licht van het wetenschappelijk bewijsmateriaal in bepaalde gevallen beperkende maatregelen moeten worden genomen die verder gaan dan die van de tweede wijziging in het Protocol;

Overwegende dat het gezien de marktstructuur voor methylbromide, gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen en gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen aanbeveling verdient, ten einde ervoor te zorgen dat de Gemeenschap haar verplichtingen uit hoofde van de tweede wijziging van het Protocol nakomt, het verbruik van deze stoffen veeleer via het aanbod dan via de vraag te reguleren; dat het aanbod kan worden gereguleerd door beperking van de verkoop en het gebruik door producenten van hun eigen produktie en van het in het vrije verkeer brengen van ingevoerde stoffen;

Overwegende dat de ontwikkeling van de markt voor stoffen die ozon afbreken, in het bijzonder met het oog op een afdoende aanbod voor essentiële toepassingen, en de stand van zaken bij de ontwikkeling van geschikte vervangingsmiddelen op de voet moeten worden gevolgd;

Overwegende dat dient te worden bevorderd dat lekkage van stoffen die ozon afbreken, zoveel mogelijk wordt beperkt en dat gebruikte stoffen van dat type zoveel mogelijk voor recycling of een veilige vernietiging worden teruggewonnen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

HOOFDSTUK I

INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

Werkingssfeer

Deze verordening is van toepassing op de produktie, de invoer, de uitvoer, het aanbod, het gebruik en/of de terugwinning van choorfluorkoolstofverbindingen, andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen, halonen, koolstoftetrachloride, 1,1,1-trichloorethaan, methylbromide, gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen en gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen. Zij is tevens van toepassing op de rapportage van gegevens over deze stoffen.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder :

- "Protocol", het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, hetzij in de oorspronkelijke versie van 1987 zoals aangepast in 1990 en 1992, hetzij in de gewijzigde versie van 1990 zoals aangepast in 1992, hetzij in de gewijzigde versie van 1992;

- "Partij", elke Partij bij het Protocol. Ten aanzien van de rechten en de verplichtingen die voortvloeien uit een wijziging van het Protocol en eventuele latere aanpassingen van die wijziging worden Staten of regionale organisaties voor economische integratie, waarvoor deze wijziging niet in werking is getreden, niet als "Partij" beschouwd;

- "gereguleerde stoffen", chloorfluorkoolstofverbindingen, andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen, halonen, koolstoftetrachloride, 1,1,1-trichloorethaan, methylbromide, gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen en gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen, afzonderlijk of in een mengsel. Onder deze definitie zijn niet begrepen gereguleerde stoffen in een ander industrieprodukt dan een houder voor het vervoer of de opslag van de betrokken stof en te verwaarlozen hoeveelheden van een gereguleerde stof die afkomstig zijn van onbedoelde of toevallige reacties van ongebruikte grondstoffen tijdens een fabricageproces of van het gebruik bij een proces waarbij deze stof als spoorverontreiniging in chemische stoffen aanwezig is, of die tijdens de vervaardiging of bewerking van produkten worden uitgestoten;

- "chloorfluorkoolstofverbindingen", de gereguleerde stoffen die zijn opgenomen in groep I van bijlage I, met inbegrip van de isomeren ervan;

- "andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen", de gereguleerde stoffen die zijn opgenomen in groep II van bijlage I, met inbegrip van de isomeren ervan;

- "halonen", de gereguleerde stoffen die zijn opgenomen in groep III van bijlage I, met inbegrip van de isomeren ervan;

- "koolstoftetrachloride", de gereguleerde stof die is opgenomen in groep IV van bijlage I;

- "1,1,1-trichloorethaan", de gereguleerde stof die is opgenomen in groep V van bijlage I;

- "methylbromide", de gereguleerde stof die is opgenomen in groep VI van bijlage I;

- "gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen", de gereguleerde stoffen die zijn opgenomen in groep VII van bijlage I, met inbegrip van de isomeren ervan;

- "gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen", de gereguleerde stoffen die zijn opgenomen in groep VIII van bijlage I, met inbegrip van de isomeren ervan;

- "producent", elke natuurlijke persoon of elke rechtspersoon die gereguleerde stoffen in de Gemeenschap vervaardigt;

- "produktie", de geproduceerde hoeveelheid gereguleerde stoffen, verminderd met de hoeveelheid die is vernietigd met behulp van door de Partijen goedgekeurde technologie en verminderd met de hoeveelheid die uitsluitend als grondstof bij de vervaardiging van andere chemische stoffen wordt gebruikt. Gerecycleerde en opnieuw gebruikte hoeveelheden worden niet als "produktie" beschouwd;

- "onderneming", elke natuurlijke persoon of elke rechtspersoon die gereguleerde stoffen voor industriële of commerciële doeleinden produceert, recycleert om in de handel te brengen of in de Gemeenschap gebruikt of die dergelijke stoffen voor industriële of commerciële doeleinden in de Gemeenschap in het vrije verkeer brengt of uit de Gemeenschap uitvoert;

- "ozonafbrekend vermogen", het getal in de laatste kolom van bijlage I, dat een maat is voor het mogelijke effect van elke gereguleerde stof op de ozonlaag;

- "berekend niveau", een hoeveelheid die is bepaald door de hoeveelheid van elke gereguleerde stof te vermenigvuldigen met het ozonafbrekend vermogen van die stof dat in bijlage I is vermeld, en door voor elke groep gereguleerde stoffen van bijlage I afzonderlijk de aldus verkregen getallen bij elkaar op te tellen;

- "industriële rationalisering", de overdracht van het gehele berekende produktieniveau of een gedeelte daarvan van de ene producent naar de andere, tussen Partijen of binnen een Lid-Staat, ten einde op een economisch doelmatige wijze in verwachte tekorten in het aanbod ten gevolge van bedrijfssluitingen te voorzien;

- "terugwinning", het verzamelen en opslaan van gereguleerde stoffen;

- "recycling", alle zuiveringsprocessen van gereguleerde stoffen zoals filteren en drogen, distillatie en opnieuw verwerken.

HOOFDSTUK II

SCHEMA VOOR DE GELEIDELIJKE ELIMINATIE

Artikel 3

Beperking van de produktie van gereguleerde stoffen

1. Onverminderd het bepaalde in de leden 8 tot en met 11 draagt elke producent ervoor zorg dat :

   - het berekende niveau van zijn produktie van choorfluorkoolstofverbindingen in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 niet hoger is dan 50 % van het berekende niveau van zijn produktie van chloorfluorkoolstofverbindingen in 1986;

   - het berekende niveau van zijn produktie van chloorfluorkoolstofverbindingen in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1994 niet hoger is dan 15 % van het berekende niveau van zijn produktie van chloorfluorkoolstofverbindingen in 1986;

   - na 31 december 1994 geen chloorfluorkoolstofverbindingen worden geproduceerd.

Onverminderd het bepaalde in de leden 8 tot en met 11 draagt elke producent in een Lid-Staat, waarin het berekende niveau van de produktie van chloorfluorkoolstofverbindingen in 1986 minder dan 15 000 ton bedroeg, evenwel ervoor zorg dat :

   - het berekende niveau van zijn produktie van chloorfluorkoolstofverbindingen in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 niet hoger is dan 50 % van het berekende niveau van zijn produktie van chloorfluorkoolstofverbindingen in 1986;

- het berekende niveau van zijn produktie van chloorfluorkoolstofverbindingen in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1994 en in de daarop aansluitende periode van twaalf maanden niet hoger is dan 15 % van het berekende niveau van zijn produktie van chloorfluorkoolstofverbindingen in 1986;

- na 31 december 1995 geen chloorfluorkoolstofverbindingen worden geproduceerd.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 16 welke essentiële toepassingen van chloorfluorkoolstofverbindingen na 31 december 1994 in de Gemeenschap kunnen worden toegestaan en welke hoeveelheden cloorfluorkoolstofverbindingen door elke producent voor deze doeleinden mogen worden geproduceerd. Deze produktie wordt slechts toegestaan, indien er geen passende andere mogelijkheden bestaan of geen gerecycleerde chloorfluorkoolstofverbindingen beschikbaar zijn.

2. Onverminderd het bepaalde in de leden 8 tot en met 11 draagt elke producent ervoor zorg dat :

- het berekende niveau van zijn produktie van andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 niet hoger is dan 50 % van het berekende niveau van zijn produktie van andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen in 1989;

- het berekende niveau van zijn produktie van andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1994 niet hoger is dan 15 % van het berekende niveau van zijn produktie van andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen in 1989;

- na 31 december 1994 geen andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkool-waterstoffen worden geproduceerd.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 16 welke essentiële toepassingen van andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen na 31 december 1994 in de Gemeenschap kunnen worden toegestaan en welke hoeveelheden andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen door elke producent voor deze doeleinden mogen worden geproduceerd. Deze produktie wordt slechts toegestaan, indien er geen passende andere mogelijkheden bestaan of geen gerecycleerde andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen beschikbaar zijn.

3. Onverminderd het bepaalde in de leden 8 tot en met 11 draagt elke producent ervoor zorg dat :

- het berekende niveau van zijn produktie van halonen in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 niet hoger is dan het berekende niveau van zijn produktie van halonen in 1986;

- na 31 december 1993 geen halonen worden geproduceerd.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 16 welke essentiële toepassingen van halonen na 31 december 1993 in de Gemeenschap kunnen worden toegestaan en welke hoeveelheden halonen door elke producent voor deze doeleinden mogen worden geproduceerd. Deze produktie wordt slechts toegestaan, indien er geen passende andere mogelijkheden bestaan of geen gerecycleerde halonen beschikbaar zijn.

4. Onverminderd het bepaalde in de leden 8 tot en met 11 draagt elke producent ervoor zorg dat :

- het berekende niveau van zijn produktie van koolstoftetrachloride in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 niet hoger is dan 50 % van het berekende niveau van zijn produktie van koolstoftetrachloride in 1989;

- het berekende niveau van zijn produktie van koolstoftetrachloride in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1994 niet hoger is dan 15 % van het berekende niveau van zijn produktie van koolstoftetrachloride in 1989;

- na 31 december 1994 geen koolstoftetrachloride wordt geproduceerd.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 16 welke essentiële toepassingen van koolstoftetrachloride na 31 december 1994 in de Gemeenschap kunnen worden toegestaan en welke hoeveelheden koolstoftetrachloride door elke producent voor deze doeleinden mogen worden geproduceerd. Deze produktie wordt slechts toegestaan, indien er geen passende andere mogelijkheden bestaan of geen gerecycleerd koolstoftetrachloride beschikbaar zijn.

5. Onverminderd het bepaalde in de leden 8 tot en met 11 draagt elke producent ervoor zorg dat :

- het berekende niveau van zijn produktie van 1,1,1-trichloorethaan in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 niet hoger is dan het berekende niveau van zijn produktie van 1,1,1-trichloorethaan in 1989;

- het berekende niveau van zijn produktie van 1,1,1-trichloorethaan in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1994 en in de daarop aansluitende periode van twaalf maanden niet hoger is dan 50 % van het berekende niveau van zijn produktie van 1,1,1-trichloorethaan in 1989;

- na 31 december 1995 geen 1,1,1-trichloorethaan wordt geproduceerd.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 16 welke essentiële toepassingen van 1,1,1-trichloorethaan na 31 december 1995 in de Gemeenschap kunnen worden toegestaan en welke hoeveelheden 1,1,1-trichloorethaan door elke producent voor deze doeleinden mogen worden geproduceerd. Deze produktie wordt slechts toegestaan, indien er geen passende andere mogelijkheden bestaan of geen gerecycleerd 1,1,1-trichloorethaan beschikbaar zijn.

6. Onverminderd het bepaalde in de leden 8 tot en met 11 draagt elke producent ervoor zorgt dat :

- het berekende niveau van zijn produktie van methylbromide in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1995 niet hoger is dan het berekende niveau van zijn produktie van methylbromide in 1991;

- het berekende niveau van zijn produktie van methylbromide in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1996 en in de daarop aansluitende periode van twaalf maanden niet hoger is dan 75 % van het berekende niveau van zijn produktie van methylbromide in 1991;

7. Onverminderd het bepaalde in de leden 9 tot en met 11 draagt elke producent ervoor zorg oor dat na 31 december 1995 geen gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen worden geproduceerd.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 16 welke essentiële toepassingen van gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen na 31 december 1995 in de Gemeenschap kunnen worden toegestaan en welke hoeveelheden gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen door elke producent voor deze doeleinden mogen worden geproduceerd. Deze produktie wordt slechts toegestaan, indien er geen passende andere mogelijkheden bestaan of geen gerecycleerde gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen beschikbaar zijn.

8. Voor zover het Protocol dit toelaat, kan een producent door de bevoegde instantie van de Lid-Staat waarin de betrokken produktie geschiedt, worden gemachtigd de in de leden 1 tot en met 6 bedoelde berekende niveaus van zijn produktie te overschrijden ten einde in de fundamentele binnenlandse behoeften van de in artikel 5 van het Protocol bedoelde Partijen te voorzien, mits de overschrijding van de berekende niveaus van de produktie van de betrokken Lid-Staat niet groter is dan voor dit doel in de artikelen 2A tot en met 2E en in artikel 2H van het Protocol voor deze perioden is toegelaten. De bevoegde instantie van de betrokken Lid-Staat stelt de Commissie vooraf van een dergelijke machtiging op de hoogte.

9. Voor zover het Protocol dit toelaat, kan een producent door de bevoegde instantie van de Lid-Staat waarin de betrokken produktie geschiedt, worden gemachtigd de in de leden 1 tot en met 8 genoemde berekende niveaus van zijn produktie met het oog op de industriële rationalisering binnen de betrokken Lid-Staat te overschrijden, mits de berekende niveaus van de produktie van die Lid-Staat niet hoger zijn dan de som van de berekende niveaus van de produktie van de binnenlandse producenten, die in de leden 1 tot en met 8 voor deze perioden worden genoemd. De bevoegde instantie van de betrokken Lid-Staat stelt de Commissie vooraf van een dergelijke machtiging op de hoogte.

10. Voor zover het Protocol dit toelaat, kan een producent door de Commissie met instemming van de bevoegde instantie van de Lid-Staat waarin de betrokken produktie geschiedt, worden gemachtigd de krachtens de leden 1 tot en met 9 toegestane berekende niveaus van zijn produktie met het oog op de industriële rationalisering tussen Lid-Staten te overschrijden, mits de som van de berekende niveaus van de produktie van de betrokken Lid-Staten niet hoger is dan de som van de berekende niveaus van de produktie van hun binnenlandse producenten, die in de leden 1 tot en met 9 voor deze perioden worden genoemd. Hiervoor is tevens de instemming vereist van de bevoegde instantie van de Lid-Staat waarin het voornemen tot verlaging van de produktie bestaat.

11. Voor zover het Protocol dit toelaat, kan een producent door de Commissie met instemming van de bevoegde instantie van de Lid-Staat waarin de betrokken produktie geschiedt en van de regering van de betrokken derde Partij, worden gemachtigd de overeenkomstig de leden 1 tot en met 10 toegestane berekende niveaus van zijn produktie met het oog op de industriële rationalisering met een derde Partij te combineren met de berekende niveaus van de produktie die krachtens het Protocol en de nationale wetgeving aan een producent in een derde Partij zijn toegestaan, mits de som van de berekende niveaus van de produktie van de twee producenten niet hoger is dan de som van de berekende niveaus van de produktie die overeenkomstig de leden 1 tot en met 10 aan de producent in de Gemeenschap zijn toegestaan en de berekende niveaus van de produktie die krachtens het Protocol en de nationale wetgeving aan de producent in de derde Partij zijn toegestaan.

Artikel 4

Beperking van het aanbod van gereguleerde stoffen

1. Onverminderd het bepaalde in lid 10 draagt elke producent ervoor zorg dat :

   - het berekende niveau van de hoeveelheid chloorfluorkoolstofverbindingen die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 50 % van het berekende niveau van de hoeveelheid chloorfluorkoolstofverbindingen die hij in 1986 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- het berekende niveau van de hoeveelheid chloorfluorkoolstofverbindingen die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1994 op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 15 % van het berekende niveau van de hoeveelheid chloorfluorkoolstofverbindingen die hij in 1986 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- hij na 31 december 1994 geen chloorfluorkoolstofverbindingen op de markt brengt noch deze voor eigen rekening gebruikt.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 16 welke hoeveelheden chloorfluorkoolstofverbindingen eventueel na 31 december 1994 voor essentiële toepassingen door elke producent op de markt mogen worden gebracht of voor eigen rekening mogen worden gebruikt.

2. Onverminderd het bepaalde in lid 10 draagt elke producent ervoor zorg dat :

- het berekende niveau van de hoeveelheid andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 50 % van het berekende niveau van de hoeveelheid andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen die hij in 1989 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- het berekende niveau van de hoeveelheid andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1994 op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 15 % van het berekende niveau van de hoeveelheid andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen die hij in 1989 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- hij na 31 december 1994 geen andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen op de markt brengt noch deze voor eigen rekening gebruikt.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 16 welke hoeveelheden andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen eventueel na 31 december 1994 voor essentiële toepassingen door elke producent op de markt mogen worden gebracht of voor eigen rekening mogen worden gebruikt.

3. Onverminderd het bepaalde in lid 10 draagt elke producent ervoor zorg dat :

- het berekende niveau van de hoeveelheid halonen die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan het berekende niveau van de hoeveelheid halonen die hij in 1986 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- hij na 31 december 1993 geen halonen op de markt brengt noch deze voor eigen rekening gebruikt.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 15 welke hoeveelheden halonen eventueel na 31 december 1993 voor essentiële toepassingen door elke producent op de markt mogen worden gebracht of voor eigen rekening mogen worden gebruikt.

4. Onverminderd het bepaalde in lid 10 draagt elke producent ervoor zorg dat :

- het berekende niveau van de hoeveelheid koolstoftetrachloride die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 50 % van het berekende niveau van de hoeveelheid koolstoftetrachloride die hij in 1989 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- het berekende niveau van de hoeveelheid koolstoftetrachloride die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1994 op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 15 % van het berekende niveau van de hoeveelheid koolstoftetrachloride die hij in 1989 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- hij na 31 december 1994 geen koolstoftetrachloride op de markt brengt, noch deze voor eigen rekening gebruikt.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 16 welke hoeveelheden koolstoftetrachloride eventueel na 31 december 1994 voor essentiële toepassingen door elke producent op de markt mogen worden gebracht of voor eigen rekening mogen worden gebruikt.

5. Onverminderd het bepaalde in lid 10 draagt elke producent ervoor zorg dat :

- het berekende niveau van de hoeveelheid 1,1,1-trichloorethaan die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan het berekende niveau van de hoeveelheid 1,1,1-trichloorethaan die hij in 1989 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- het berekende niveau van de hoeveelheid 1,1,1-trichloorethaan die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1994 en in de daarop volgende periode van twaalf maanden op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 50 % van het berekende niveau van de hoeveelheid 1,1,1-trichloorethaan die hij in 1989 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- hij na 31 december 1995 geen 1,1,1-trichloorethaan op de markt brengt, noch deze voor eigen rekening gebruikt.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 16 welke hoeveelheden 1,1,1,-trichloorethaan eventueel na 31 december 1995 voor essentiële toepassingen door elke producent op de markt mogen worden gebracht of voor eigen rekening mogen worden gebruikt.

6. Onverminderd het bepaalde in lid 10 draagt elke producent ervoor zorg dat :

- het berekende niveau van de hoeveelheid methylbromide die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1995 op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan het berekende niveau van de hoeveelheid methylbromide die hij in 1991 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- het berekende niveau van de hoeveelheid methylbromide die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1996 en in de daaropvolgende periode van twaalf maanden op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 75 % van het berekende niveau van de hoeveelheid methylbromide die hij in 1991 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

7. Onverminderd het bepaalde in lid 10 draagt elke producent ervoor zorg dat hij na 31 december 1995 geen gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen op de markt brengt noch deze voor eigen rekening gebruikt.

De Commissie bepaalt volgens de procedure van artikel 16 welke hoeveelheden gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen eventueel na 31 december 1995 voor essentiële toepassingen door elke producent op de markt mogen worden gebracht of voor eigen rekening mogen worden gebruikt.

8. Onverminderd het bepaalde in lid 10 draagt elke producent ervoor zorg dat :

- het berekende niveau van de hoeveelheid gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1995 en in elke daaropvolgende periode van twaalf maanden op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan de som van

  = 2,5 % van het berekende niveau van de hoeveelheid chloorfluorkoolstofverbindingen die hij in 1989 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt en

  = het berekende niveau van de hoeveelheid gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen die hij in 1989 op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- het berekende niveau van de hoeveelheid gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000 en in elke daaropvolgende periode van twaalf maanden op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 75 % van de bij het eerste streepje vermelde som;

- het berekende niveau van de hoeveelheid gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 2004 en in elke daaropvolgende periode van twaalf maanden op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 40 % van de bij het eerste streepje vermelde som;

- het berekende niveau van de hoeveelheid gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 2008 en in elke daaropvolgende periode van twaalf maanden op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 20 % van de bij het eerste streepje vermelde som;

- het berekende niveau van de hoeveelheid gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen die hij in de periode van 1 januari tot en met 31 december 2012 en in elke daaropvolgende periode van twaalf maanden op de markt brengt of voor eigen rekening gebruikt, niet hoger is dan 5 % van de bij het eerste streepje vermelde som;

- hij na 31 december 2014 geen gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen op de markt brengt noch deze voor eigen rekening gebruikt.

In afwijking van het bepaalde in de eerste alinea, kan aan een individuele producent worden toegestaan de in die alinea bedoelde niveaus, mits met inachtneming van de in lid 16 genoemde voorwaarden, te overschrijden.

9. De in de leden 1 tot en met 8 genoemde hoeveelheden hebben betrekking op de hoeveelheden nieuw geproduceerde stoffen, die door de producent in de Gemeenschap worden geproduceerd en in de Gemeenschap op de markt worden gebracht of voor eigen rekening worden gebruikt of die in de Gemeenschap worden ingevoerd en door de producent in het vrije verkeer worden gebracht.

10. Elke producent die het recht heeft de in dit artikel vermelde stoffen op de markt te brengen of voor eigen rekening te gebruiken, kan zijn rechten voor de totale, overeenkomstig dit artikel vastgestelde hoeveelheden of een gedeelte daarvan aan een andere producent binnen de Gemeenschap overdragen. De producent die deze rechten verwerft, stelt de Commissie hiervan onverwijld in kennis. Een overdracht van rechten om deze stoffen op de markt te brengen of te gebruiken, houdt niet in dat de producent ook meer mag produceren.

Op verzoek van een producent kan de Commissie maatregelen treffen om tekorten op te heffen wat diens rechten betreft om chloorfluorkoolwaterstoffen op de markt te brengen of voor eigen rekening te gebruiken binnen de bij het Protocol bepaalde grenzen.

Artikel 5

Beperking van het gebruik van gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen

1. Met ingang van de eerste dag van de zesde maand na de datum van inwerkingtreding van deze verordening wordt het gebruik van gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen verboden, met uitzondering van het gebruik :

   - als oplosmiddel;

   - als koelmiddel;

   - voor de produktie van schuimplastic;

   - in laboratoria, bij voorbeeld voor onderzoek en ontwikkeling;

   - voor medische doeleinden.

2. Met ingang van 1 januari 1995 zijn de volgende toepassingen van gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen verboden :

   - als drijfgas in spuitbussen;

   - als oplosmiddel in open systemen, zoals open reinigers en open ontwateringssystemen, spuitbussen, kleefmiddelen, vormsmeermiddelen en afvoerreiniging;

   - als koelmiddel in open apparatuur;

   - als koelmiddel in koelapparatuur voor huishoudens, "air conditioning" in auto's en voor passagiersvervoer, in openbare en voor de distributie bestemde koelhuizen en pakhuizen en voor het industrieel verwerken, koelen en invriezen van voedingsmiddelen in industriële installaties, indien geproduceerd na 31 december 1994;

- voor de produktie van niet-isolerend flexibel schuim of hardschuim, met uitzondering van de produktie van integraalschuim voor veiligheidstoepassingen;

- als ontsmettingsmiddelen;

3. De Commissie stelt overeenkomstig de procedure van artikel 16 de in de leden 1 en 2 genoemde toepassingsgebieden vast en kan in het licht van de vooruitgang van de techniek de in lid 2 vermelde lijst wijzigen.

4. Onverminderd de bepalingen van Richtlijn 83/189/EEG van de Raad[3] leggen de Lid-Staten het ontwerp van de maatregelen die zij voornemens zijn vast te stellen, aan de Commissie voor, zodat de Commissie deze in het licht van de bestaande bepalingen kan bestuderen en zo nodig de Lid-Staten kan verzoeken de vaststelling van deze maatregelen op te schorten.

---

(3) PB nr. L 109 van 26.4.1983, blz. 8.

HOOFDSTUK III

HANDELSREGELING

Artikel 6

Vergunning voor de invoer uit derde landen

1. Gereguleerde stoffen waarvoor de in artikel 7 bedoelde contingenten gelden, ongeacht of zij nieuw geproduceerd, gebruikt of gerecycleerd zijn, mogen uitsluitend op vertoon van een invoervergunning in de Gemeenschap in het vrije verkeer worden gebracht. Deze vergunning wordt door de Commissie afgegeven, nadat is gecontroleerd of aan de artikelen 6, 7, 8 en 12 is voldaan. De Commissie zendt een afschrift van deze vergunning aan de bevoegde instantie van de Lid-Staat waar de invoer naar verwachting zal gebeuren. Elke Lid-Staat wijst hiertoe zijn bevoegde instantie aan.

2. In een aanvraag voor een vergunning worden vermeld :

(a) de naam en het adres van de importeur en de exporteur;

(b) het land van uitvoer;

(c) een omschrijving van elke gereguleerde stof met vermelding van :

- de commerciële beschrijving,

- de post en de GN-code,

- de aard van de stof (nieuw geproduceerd, gebruikt of gerecycleerd),

- de hoeveelheid van de stof, uitgedrukt in kilogram;

(d) een verklaring omtrent het doel van de voorgenomen invoer (vernietiging met behulp van een door de Partijen goedgekeurde technologie, recycling, gebruik als grondstof of ander gebruik van de gereguleerde stof);

(e) indien bekend de plaats en datum van de voorgenomen invoer.

Artikel 7

Invoer van gereguleerde stoffen uit derde landen

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 4, lid 9, en tenzij de stoffen worden gebruikt, worden gerecycleerd of zijn bestemd voor vernietiging met behulp van een door de Partijen goedgekeurde technologie of voor gebruik als grondstof bij de vervaardiging van andere chemische stoffen, gelden voor het in de Gemeenschap in het vrije verkeer brengen van uit derde landen ingevoerde gereguleerde stoffen kwantitatieve beperkingen.

2. Hiertoe opent de Gemeenschap de in bijlage II vermelde contingenten, die voor elke, in die bijlage vastgestelde periode van twaalf maanden zullen gelden, en wijst zij deze volgens de procedure van artikel 16 aan ondernemingen toe.

3. De Commissie kan volgens de procedure van artikel 16 de in bijlage II vermelde contingenten wijzigen.

Artikel 8

Invoer van gereguleerde stoffen uit niet-Partijen

1. Het is verboden nieuw geproduceerde, gebruikte of gerecycleerde chloorfluorkoolstofverbindingen, andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen, halonen, koolstoftetrachloride of 1,1,1-trichloorethaan die uit een Staat die geen Partij is, zijn ingevoerd, in de Gemeenschap in het vrije verkeer te brengen.

2. Vanaf een jaar na de datum van inwerkingtreding van de wijziging van het Protocol zoals deze door de Partijen in Kopenhagen is vastgesteld, is het verboden nieuw geproduceerde, gebruikte of gerecycleerde gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen die uit een Staat die geen Partij is, zijn ingevoerd, in de Gemeenschap in het vrije verkeer te brengen. De Commissie publiceert de datum van inwerkingtreding van deze wijziging in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 9

Invoer van produkten die gereguleerde stoffen bevatten, uit niet-Partijen

1. Met inachtneming van het in lid 4 bedoelde besluit is het verboden produkten die chloorfluorkoolstofverbindingen of halonen bevatten en uit een Staat die geen Partij is, zijn ingevoerd, in de Gemeenschap in het vrije verkeer te brengen.

2. Met inachtneming van het in lid 4 bedoelde besluit is het verboden produkten die andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen, koolstoftetrachloride of 1,1,1-trichloorethaan bevatten en uit een Staat die geen Partij is, zijn ingevoerd, in de Gemeenschap in het vrije verkeer te brengen.

3. Met inachtneming van het in lid 4 bedoelde besluit is het verboden produkten die gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen bevatten en uit een Staat die geen Partij is, zijn ingevoerd, in de Gemeenschap in het vrije verkeer te brengen.

4. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 16 in het licht van de door de Partijen opgestelde lijsten, de lijsten van de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde produkten vast.

Artikel 10

Invoer van produkten die met gereguleerde stoffen zijn vervaardigd uit niet-Partijen

In het licht van het besluit van de Partijen stelt de Raad op voorstel van de Commissie voorschriften vast voor het in de Gemeenschap in het vrije verkeer brengen van produkten die met gereguleerde stoffen zijn vervaardigd maar deze stoffen niet bevatten, en uit een Staat die geen Partij is, zijn ingevoerd. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Artikel 11

Uitvoer van gereguleerde stoffen naar niet-Partijen

1. Het is verboden nieuw geproduceerde, gebruikte of gerecycleerde chloorfluorkoolstofverbindingen, andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen, halonen, koolstoftetrachloride of 1,1,1-trichloorethaan uit de Gemeenschap uit te voeren naar een Staat die geen Partij is.

2. Vanaf een jaar na de datum die krachtens artikel 8, lid 2, in het Publikatieblad wordt gepubliceerd, is het verboden nieuw geproduceerde, gebruikte of gerecycleerde gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen uit de Gemeenschap uit te voeren naar een Staat die geen Partij is.

Artikel 12

Uitzonderlijke vergunningen voor de handel met niet-Partijen

In afwijking van artikel 8, van artikel 9, leden 1, 2 en 3, en van artikel 11, kan de Commissie toestemming geven voor de handel in gereguleerde stoffen en in produkten die één of meer van deze stoffen bevatten en/of daarmee zijn vervaardigd, met een Staat die geen Partij is, voor zover tijdens een vergadering van de Partijen is vastgesteld dat deze Staat volledig voldoet aan de artikelen 2, 2 A tot en met 2 E, 2 G en 4 van het Protocol en hieromtrent de in artikel 7 van het Protocol gespecificeerde gegevens heeft verstrekt. De Commissie besluit volgens de procedure van artikel 16.

Artikel 13

Handel met gebieden die niet onder het Protocol vallen

De handel in gereguleerde stoffen en in produkten die één of meer van deze stoffen bevatten en/of daarmee zijn vervaardigd met een gebied dat niet onder het Protocol valt, is overeenkomstig de bepalingen van artikel 8, artikel 9, lid 1, en artikel 11 van de onderhavige verordening verboden.

Overeenkomstig de procedure van artikel 16 kan de Commissie van het bepaalde in de eerste alinea afwijken wanneer de instanties van de betrokken gebieden garanties verstrekken die de Commissie toereikend acht en die gelijkwaardig zijn aan de bepalingen van artikel 12.

HOOFDSTUK IV

EMISSIEBEPERKING

Artikel 14

Terugwinning van gebruikte gereguleerde stoffen

Met ingang van de eerste dag van de vierde maand na de datum van inwerkingtreding van deze verordening worden chloorfluorkoolstofverbindingen, andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen, halonen, koolstoftetrachloride, 1,1,1-trichloorethaan, gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen en gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen in

- stationaire, in handel en industrie gebruikte apparatuur voor koeling en "air conditioning",

- mobiele apparatuur voor koeling en "air conditioning",

- systemen voor brandbeveiliging en

- schoonmaakapparatuur met oplosmiddelen,

bij de onderhoudsbeurten en het onderhoud van apparatuur en vóór de ontmanteling of vernietiging van apparatuur op een geschikte manier teruggewonnen voor vernietiging met behulp van een door de Partijen goedgekeurde technologie of gerecycleerd.

De Commissie definieert de in de eerste alinea genoemde toepassingsgebieden overeenkomstig de procedure van artikel 16.

Artikel 15

Verliezen van gereguleerde stoffen

Met ingang van de eerste dag van de vierde maand na de datum van inwerkingtreding van deze verordening worden alle voorzorgsmaatregelen genomen om lekkage van chloorfluorkoolstofverbindingen, andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen, halonen, gedeeltelijk gehalogeneerde broomfluorkoolwaterstoffen en gedeeltelijk gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen uit in handel en industrie gebruikte apparatuur voor koeling en "air conditioning" tijdens de vervaardiging, de installatie, het bedrijf en de onderhoudsbeurten te voorkomen.

HOOFDSTUK V

BEHEER, RAPPORTAGE VAN GEGEVENS EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 16

Beheer

De Commissie wordt bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien deze maatregelen echter niet in overeenstemming zijn met het advies dat het comité heeft uitgebracht, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten voor ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen de in de derde alinea genoemde termijn met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 17

Rapportage van gegevens

1. Elke producent, importeur en/of exporteur van gereguleerde stoffen deelt uiterlijk op 31 maart van elk jaar en voor het eerst in 1995 voor elk van de gereguleerde stoffen over de daaraan voorafgaande periode van 1 januari tot en met 31 december de volgende gegevens aan de Commissie mede en zendt een afschrift daarvan aan de bevoegde instantie van de betrokken Lid-Staat :

   - zijn totale produktie;

   - zijn produktietoename als bedoeld in artikel 3, lid 8, om aan de fundamentele binnenlandse behoeften van de in artikel 5 van het Protocol bedoelde Partijen te voorzien;

   - zijn produktietoename als bedoeld in artikel 3, leden 9, 10 en 11, aangaande toegestane industriële rationalisaties;

   - de hoeveelheden die hij heeft gerecycleerd;

   - de hoeveelheden die hij met behulp van door de Partijen goedgekeurde technologieën heeft vernietigd;

   - zijn voorraden;

   - de hoeveelheid ingevoerde nieuw geproduceerde stoffen, uitgesplitst naar invoer uit Partijen en niet-Partijen, die hij in de Gemeenschap in het vrije verkeer heeft gebracht;

   - de hoeveelheid geproduceerde stoffen die hij uit de Gemeenschap heeft uitgevoerd, uitgesplitst naar uitvoer naar Partijen en niet-Partijen;

   - de hoeveelheid gerecycleerde stoffen die hij uit de Gemeenschap heeft uitgevoerd, uitgesplitst naar uitvoer naar Partijen en niet-Partijen;

   - de hoeveelheid geproduceerde stoffen die de producent binnen de Gemeenschap op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- de hoeveelheid gerecycleerde stoffen die de onderneming binnen de Gemeenschap op de markt heeft gebracht of voor eigen rekening heeft gebruikt;

- de hoeveelheid stoffen die hij als grondstof heeft gebruikt.

Niettegenstaande deze verplichtingen worden de in dit lid bedoelde gegevens over de periode van 1 januari tot en met 31 december 1993 uiterlijk op de laatste dag van de vierde maand na de datum van inwerkingtreding van deze verordening meegedeeld.

2. Elke producent, importeur en/of exporteur van methylbromide in 1991 deelt uiterlijk op de laatste dag van de vierde maand na de datum van inwerkingtreding van deze verordening de in lid 1 vermelde gegevens over dat jaar aan de Commissie mede en zendt een afschrift daarvan aan de bevoegde instantie van de betrokken Lid-Staat.

3. De Commissie neemt afdoende maatregelen om het vertrouwelijke karakter van de verstrekte gegevens te beschermen.

Artikel 18

Inspectie

1. Bij de uitvoering van de taken die haar bij deze verordening zijn opgelegd, kan de Commissie van de regeringen en bevoegde instanties van de Lid-Staten en van ondernemingen alle benodigde gegevens verlangen.

2. Wanneer de Commissie een verzoek om informatie aan een onderneming zendt, zendt zij tegelijkertijd een afschrift van dit verzoek aan de bevoegde instantie van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de zetel van deze onderneming is gevestigd, vergezeld van een verklaring met de reden van dit verzoek om informatie.

3. De bevoegde instanties van de Lid-Staten voeren het onderzoek uit dat de Commissie krachtens deze verordening noodzakelijk acht.

4. Indien de Commissie en de bevoegde instantie van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan het onderzoek moet worden uitgevoerd, hiermee instemmen, staan de ambtenaren van de Commissie de ambtenaren van deze instantie bij de uitvoering van hun taken bij.

5. De Commissie neemt afdoende maatregelen voor de bescherming van het vertrouwelijke karakter van de informatie die ingevolge dit artikel wordt verkregen.

Artikel 19

Sancties

De Lid-Staten stellen de sancties vast die in geval van inbreuk op de bepalingen van deze verordening van toepassing zijn en, op de nationale maatregelen ter ondersteuning van de afdwinging daarvan; deze sancties dienen doeltreffend te zijn, afgestemd te zijn op de aard van de inbreuk en afschrikkend te zijn.

Artikel 20

Verordering (EEG) nr. 594/91 wordt ingetrokken.

Artikel 21

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad,

De Voorzitter

BIJLAGE I

Onder de verordening vallende stoffen

Groep	Stof		Ozonafbrekend vermogen(1)
Groep I	$CFCl_3$	(CFK- 11)	1,0
	CF_2CL_2	(CFK- 12)	1,0
	$C_2F_3Cl_3$	(CFK-113)	0,8
	$C_2F_4Cl_2$	(CFK-114)	1,0
	C_2F_5Cl	(CFK-115)	0,6
Groep II	CF_3CL	(CFK-13)	1,0
	C_2FCl_5	(CFK-111)	1,0
	$C_2F_2Cl_4$	(CFK-112)	1,0
	C_3FCl_7	(CFK-211)	1,0
	$C_3F_2Cl_6$	(CFK-212)	1,0
	$C_3F_3Cl_5$	(CFK-213)	1,0
	$C_3F_4Cl_4$	(CFK-214)	1,0
	$C_3F_5Cl_3$	(CFK-215)	1,0
	$C_3F_6Cl_2$	(CFK-216)	1,0
	C_3F_7Cl	(CFK-217)	1,0
Groep III	CF_2BrCl	(halon-1211)	3,0
	CF_3Br	(halon-1301)	10,0
	$C_2F_4Br_2$	(halon-2402)	6,0
Groep IV	CCl_4	(koolstoftetrachloride)	1,1
Groep V	$C_2H_3Cl_3$(2)	(1,1,1-trichloorethaan)	0,1
Groep VI	CH_3Br	(methylbromide)	0,7

(1) Deze waarden voor het ozonafbrekend vermogen zijn schattingen op basis van bestaande kennis, die periodiek in het licht van besluiten van de Partijen bij het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, zullen worden herzien en bijgewerkt.

(2) Met uitzondering van 1,1,2-trichloorethaan.

Groep	Stof	Ozonafbrekend vermogen
Groep VII	$CHFBr_2$	1,00
	CHF_2Br	0,74
	CH_2FBr	0,73
	C_2HFBr_4	0,8
	$C_2HF_2Br_3$	1,8
	$C_2HF_3Br_2$	1,6
	C_2HF_4Br	1,2
	$C_2H_2FBr_3$	1,1
	$C_2H_2F_2Br_2$	1,5
	$C_2H_2F_3Br$	1,6
	$C_2H_3FBr_2$	1,7
	$C_2H_3F_2Br$	1,1
	C_2H_4FBr	0,1
	C_3HFBr_6	1,5
	$C_3HF_2Br_5$	1,9
	$C_3HF_3Br_4$	1,8
	$C_3HF_4Br_3$	2,2
	$C_3HF_5Br_2$	2,0
	C_3HF_6Br	3,3
	$C_3H_2FBr_5$	1,9
	$C_3H_2F_2Br_4$	2,1
	$C_3H_2F_3Br_3$	5,6
	$C_3H_2F_4Br_2$	7,5
	$C_3H_2F_5Br$	14
	$C_3H_3FBr_4$	1,9
	$C_3H_3F_2Br_3$	3,1
	$C_3H_3F_3Br_2$	2,5
	$C_3H_3F_4Br$	4,4
	$C_3H_4FBr_3$	0,3
	$C_3H_4F_2Br_2$	1,0
	$C_3H_4F_3Br$	0,8
	$C_3H_5FBr_2$	0,4
	$C_3H_5F_2Br$	0,8
	C_3H_6FBr	0,7

Groep	Stof		Ozonafbrekend vermogen
Groep VIII	$CHFCl_2$	(HCFK-21)	0,04
	CHF_2Cl	(HCFK-22)	0,055
	CH_2FCl	(HCFK-31)	0,02
	C_2HFCl_4	(HCFK-121)	0,04
	$C_2HF_2Cl_3$	(HCFK-122)	0,08
	$C_2HF_3Cl_2$	(HCFK-123)	0,06
	C_2HF_4Cl	(HCFK-124)	0,04
	$C_2H_2FCl_3$	(HCFK-131)	0,05
	$C_2H_2F_2Cl_2$	(HCFK-132)	0,05
	$C_2H_2F_3Cl$	(HCFK-133)	0,06
	$C_2H_3FCl_2$	(HCFK-141)	0,07
	$C_2H_3F_2Cl$	(HCFK-142)	0,07
	C_2H_4FCl	(HCFK-151)	0,005
	C_3HFCl_6	(HCFK-221)	0,07
	$C_3HF_2Cl_5$	(HCFK-222)	0,09
	$C_3HF_3Cl_4$	(HCFK-223)	0,08
	$C_3HF_4Cl_3$	(HCFK-224)	0,09
	$C_3HF_5Cl_2$	(HCFK-225)	0,07
	C_3HF_6Cl	(HCFK-226)	0,10
	$C_3H_2FCl_5$	(HCFK-231)	0,09
	$C_3H_2F_2Cl_4$	(HCFK-232)	0,10
	$C_3H_2F_3Cl_3$	(HCFK-233)	0,23
	$C_3H_2F_4Cl_2$	(HCFK-234)	0,28
	$C_3H_2F_5Cl$	(HCFK-235)	0,52
	$C_3H_3FCl_4$	(HCFK-241)	0,09
	$C_3H_3F_2Cl_3$	(HCFK-242)	0,13
	$C_3H_3F_3Cl_2$	(HCFK-243)	0,12
	$C_3H_3F_4Cl$	(HCFK-244)	0,14
	$C_3H_4FCl_3$	(HCFK-251)	0,01
	$C_3H_4F_2Cl_2$	(HCFK-252)	0,04
	$C_3H_4F_3Cl$	(HCFK-253)	0,03
	$C_3H_5FCl_2$	(HCFK-261)	0,02
	$C_3H_5F_2Cl$	(HCFK-262)	0,02
	C_3H_6FCl	(HCFK-271)	0,03

BIJLAGE II

Kwantitatieve beperkingen voor de invoer uit derde landen
(berekende niveaus uitgedrukt in ton)

Stof	Groep I	Groep II	Groep III	Groep IV	Groep V	Groep VI (% van de invoer in 1991) (1)	Groep VII	Groep VIII
Voor periodes van 12 maanden van 1 januari tot en met 31 december								
1993	1161	14	700	1288	2378			
1994	348	4	0	386	1189			
1995	0	0		0	1189	100%		60
1996					0	75%	0	60
1997						75%		60
1998						75%		60
1999						75%		60
2000						75%		45
2001						75%		45
2002						75%		45
2003						75%		45
2004						75%		24
2005						75%		24
2006						75%		24
2007						75%		24
2008						75%		12
2009						75%		12
2010						75%		12
2011						75%		12
2012						75%		3
2013						75%		3
2014						75%		3
2015 en daarna						75%		0

(1) Deze percentages worden vervangen door absolute getallen, zodra deze getallen beschikbaar zijn. Zij worden door de Commissie in het Publikatieblad bekendgemaakt.

BIJLAGE III

Codes en omschrijvingen van de gecombineerde nomenclatuur voor de in de bijlagen I en II genoemde stoffen

GN-code	Omschrijving
2903 40 10	- - - Trichloorfluormethaan
2903 40 20	- - - Dichloordifluormethaan
2903 40 30	- - - Trichloortrifluorethaan
2903 40 40	- - - Dichloortetrafluorethaan
2903 40 50	- - - Chloorpentafluorethaan
2903 40 61	- - - - Chloortrifluormethaan, Pentachloorfluorethaan, Tetrachloordifluorethaan, Heptachloorfluorpropaan, Hexachloordifluorpropaan, Pentachloortrifluorpropaan, Tetrachloortetrafluorpropaan, Trichloorpentafluorpropaan, Dichloorhexafluorpropaan of Chloorheptafluorpropaan
2903 40 70	- - - Broomtrifluormethaan
2903 40 80	- - - Dibroomtetrafluorethaan
2903 40 91	- - - Broomchloordifluormethaan
2903 14 00	- - Koolstoftetrachloride
2903 19 10	- - - 1,1,1-Trichloorethaan
3823 90 96	- - - - Mengsels met produkten die vallen onder de codes 2903 40 10, 2903 40 20, 2903 40 30, 2903 40 40, 2903 40 50 of 2903 40 61
3823 90 97	- - - - Mengsels met produkten die vallen onder de codes 2903 40 70, 2903 40 80, 2903 40 91 of 3823 90 96
3823 90 98	- - - Mengsels met produkten die vallen onder de codes 2903 14 00 of 2903 19 10

ISSN 0254-1513

COM(93) 202 def.

DOCUMENTEN

NL 14

Catalogusnummer : CB-CO-93-307-NL-C

ISBN 92-77-56750-3

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg